

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 556/2015
30.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Р., због продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката Љ.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 573/10 од 13.08.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1138/14 од 25.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката Љ.Ж., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 573/10 од 13.08.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1138/14 од 25.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 573/10 од 13.08.2014. године, окривљени Д.Р. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 88.500,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1138/14 од 25.02.2015. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Д.Р. у погледу правне оцене дела и поводом жалбе браниоца, а по службеној дужности, у делу кривичне санкције преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу К 573/10 од 13.08.2014. године тако што је Апелациони суд у Нишу кривично-правне радње окривљеног за које је оглашен кривим правно квалификовао као кривично дело насиље у

породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и става 1. КЗ за које га је осудио на казну затвора у трајању од једне године, док су жалбе и то: браниоца окривљеног, адвоката М.В. у целисти, а жалба браниоца окривљеног адвоката Љ.Ж. у осталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Р., адвокат Љ.Ж., због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП у вези члана 439. ЗКП и члана 194. став 3. КЗ, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1), 2) и 3) ЗКП, због повреде одредбе члана 419. ЗКП и одредбе члана 16. став 2. ЗКП, са предлогом: "да Врховни касациони суд сагласно члану 492. ЗКП укине пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 1138/14 и врати на поновно одлучивање по жалби браниоца".

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао у смислу одредбе члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адвоката Љ.Ж. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Р. у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 439. ЗКП, без конкретизовања која тачка овог члана закона је повређена, а из образложења захтева и навода да кривично дело за које је окривљени оглашен кривим не садржи једно од својих законских обележја – последицу која се огледа у наступању тешке телесне повреде или тешком нарушењу здравља оштећеног произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, истоветне наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.Р. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 5 пасус други образложења пресуде је дао јасне и довољне разлоге за правну квалификацију кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези ст. 2. и 1. КЗ, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Осим тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став

2. тачка 1. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључивање да је у конкретном случају радњом окривљеног дошло до наступања тешке телесне повреде или тешког нарушавања здравља оштећених произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. ЗКП којом су прописани разлози због којих окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, нити по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2) и 3) ЗКП, као ни због повреде одредбе члана 419. ЗКП и одредбе члана 16. став 2. ЗКП, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић,с.р.